

Dzjeczimi možecje wokolo khodžic? Aby je waſcha Luboſz zylje hinaſſcha? Namaka ſo we was ſamopaschnu Lofscht kRječam, a ma-že derje ſtwoje jenicke Spodobanje na tym, ſchtož Boh ſakafal je? Sze wyl ſtej Pschemijer-nej Luboſzju thch Stworenjom tak zylje na-pelneni, jo wyl Boha a jeho Sſlowo pschi-nej ſabvđecje? Macze hiſcheče Weſelje na ſwjetnych Wjezach, woſebnje na rjeſchnych Towarſtwach a hibe ſo we was ſamopasch-ne Spodobanje na tym, dyž wyl ſchelke na-blaſne Zorty aby druhe newužitne Sſlowa pſlyſhicje, aby dyž waſche Wočgi ſakafane a knicjomne Wjezhy widža? Laježe, tak budže Hidzenje a Luboſz wam horsy doweſz, hacž prawe Pschemijenje teje Myſlje ſo pola was ſtało je, aby niz!

Kak ſteji ſtym Pschemijenjeniom teho ſwohnkomneho Ziwenja? Sze ſo nje-dzen iBojoſzju teje Schtraſy, aby ſdruhoho Wotpoladanja, jeno we waſchim ſwohn-komnym Ziwenju poljepſchowali, a ſo je-neho aby druhoho Rječha wostajili, na to Pschemijenje teje Myſlje pak neſſe ladali? Aby ſze hacž dotal ſa to mijeli, ſo ſtym ſnuž-komnym waſcheče Wutroby ſcho derje ſteji, hacž to ſwohnkomne Ziwenje runje ſchje Mo-lijie tak runje wohn prawe neje bylo, kajž by bycž dyrbjato; ſo Boh tak wotſje rachnowacž nebudže, dyž runje Kſcheszijan ſo drudy ſtym ſſwjetom ſawęželi, žortuje, rejwa, raje a teho runja? Kahſo ſze ſebi myſlili: Na tym ſwohnkomnym ničjo lejjane neje, dyž jeno ta Wutroba dobra je? Ale wjer mi froblje, luby Gzlowecje, ſo twoja Wutroba niž na-niž nemoeze dobra byež, jeli ſo twoje ſwohn-komne Ziwenje dobre neje. Sſlyſch, ſchto Kryſtus wot teho praji pola Matth. na 12. St.v.33. a dale: ſſadžeče dobrý ſchtom, da budže Płod dobrý, aby ſſadžeče ſniły ſchtom, da budže Płod ſniły. Na Płodži budže ſchtom poſnaty. Wyjeſchejerjowā ſchlaſta, kaf my-

ſecje wyl ſchto Dobre ryežec, dokelž wyl ſli ſze? Gzohoz Wutroba poſna-je, to dže psches Rot. Dobry Gzlo-wek wudawa dobre ſe ſtwojego do-breho Schaza teje Wutroby, a ſly Gzlowek wudawa ſle ſe ſtwojego ſle-ho Schaza. Ja praju wam pak, ſo dyrbja Ludo na ſudnym Onju wot-molwiež ſa kojžde newužitne Sſlowo, fotrež woni ſu ryeželi. Stwo-jich Sſlowow budžeschtu prawy wo-stacž, a ſtvojich Sſlowow budžeschtu ſata manu.

Schtuz ſo njetk we tajkim Spytaſju do-wedženeho widži, ſo ſtym Pschemijenjeniom jeho Myſlje a Ziwenja hiſcheče prawje neſte-ji, ale ſo won ſo hiſcheče we Schtanczi teje Repofutu namaka, a ſebi wot ſtwojeje Po-futu wele ljeſche Myſlje činil je, hacž wjer-no je; ton wot njetk ſa tym ſtej, ſo by kpra-wemu Pschemijenju pſchischt, a tak twer-du kamentu Wutrobu do teje Wječnoſzje nuž neſchinieſt, dzejž to Newedro Božeho Njewa-tužamu trechicž, a dzejž ta ſſurowoſz teho ſchehomozneho Boha ju bes Pschedstacž ty-ſchicž a čwilowacž budže. Ach, dži do ſo, o kħudy Rjeſchniko, a ſapocž hiſcheče dženja ton Skutk twojego Wobroczenja ſzyſej ſſwjeru. Tola pak dokelž ſe ſtwojeje Mozy-tajki wulſki Skutk dokonež nemožescht, da pan na ſtwoje ſkolena a proſch Boha nute-nje, ſo by ſam to ſbožne Pschemijenje we tebi ſčiniež, twoju kamentu Wutrobu prejč wſacž, a tebi nowu Wutrobu dacež zyl. Sa-wostan we Proſtwi wodnjo a wložy, a ne-mjej predy žaneho Mjera, hacž eže Boh wu-ſlyſchi. Srumuj ſebi ſwjetne ſpučza ſchit-ke možne Sadžjelanja, kiz Božemu Nuczenju a Gzinenu na Pucžu ſteja, ladaſ ſo wſedo-minych Rječhow, a paž ſo woſebnje ſteho Towarſtwa, ſo twoja Wutroba ſažo Gz-ucje neshubi, a to Dobre we nej, fotrež Boh ſapocžat je, ſažo poduſchene a potepene ne-